

Understøttelse paa 100 Rd., er der reist Modstand fra et Mindretals Side. Jeg skal i den Henseende, foruden hvad der er anført i Betænkningen, at den Paagjældende i en overordentlig lang Marccelle har været ansat i Statens Tjeneste og har udført sin Tjeneste til Alles Tilfredshed, samt at hans Enke er i trange Naar, kun gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til den Indvending, der gjøres imod det Slags Understøttelser i Almindelighed. Man indvender i den Henseende: Hvad kan det hjælpe, at vi afflasse pensionsberettigede Embedsmænd, naar vi skulle bevilge dem, der ikke ere kongelig ansatte, og deres Efterladte Understøttelse. Denne Indvending er for det Første i og for sig ikke rigtig, thi der er den væsentlige Forskjel paa Understøttelse og Pension, at Forpligtelsen til at yde Understøttelse ikke nær i den Grad er tilstede som Forpligtelsen til at yde Pension. En Afstedigelse, frivillig eller ikke frivillig, vil ikke i den Grad medføre Nødvendigheden af Understøttelse som Nødvendigheden af Pension, naar den Bedkommende er kongelig ansat. Det staaer da ogsaa til den bevilgende Magt i ethvert enkelt Tilfælde at undersøge, hvorvidt Trang er tilstede eller ikke. Altsaa kan det ogsaa være Tilfældet, at Understøttelsen af den Grund kan bortfalde. Jeg kan altsaa ikke erkjende Rigtigheden af den Indvending, at naar man vil give Understøttelse i ethvert Tilfælde, kan man ligesaa godt give Bedkommende kongelig Ansættelse og give Pension. Jeg troer ikke, at det kan have de farlige Følger, som det erede Mindretal frygter, og hvorpaa det, saavidt jeg har opfattet Sagen, væsentlig støtter sin Indsigelse. At det, at Bedkommende har været ansat i en længere Marccelle og har havt større Leilighed til at sikkre sig og sine Efterladte, skulde være en Indvending mod at give Understøttelse, kan jeg ikke forstaae; ialtfald er det aabenbart det aldeles Modsatte af det Princip, man følger ved enhver Pensionslov, hvor Pensionen stiger med den længere Tjenestetid. Jeg skal derfor paa det Bedste anbefale Ministeriets Forslag til det erede Things Vedtagelse. — Med Hensyn til det Forslag, der fra Ministeriets Side er gjort om personligt Tilleg til Districtslægen i Ny-

borg, kan jeg ikke fremføre noget væsentligt Ny foruden det, der i saa Henseende er anført i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget. Det er en Selvfølge, at der ikke er nogensomhelst Ret for den Bedkommende til det Forlangte. Jeg har kun troet, at et billigt Hensyn til de Mænds Stilling, der tidligere have tjent i de nu indlemmede slesvigiske Districter, maatte tale ogsaa for denne Mand, som jo, hvis hans tidligere Forhold vare vedblevne, vistnok for lang Tid siden vilde have havt den Indtægt, Ministeriet nu foreslaaer at skaffe ham. Jeg skal altsaa kun henstille til det høie Things Billighedsfølelse, om det ikke uagtet de mod Forslaget anførte Grunde dog maatte finde Anledning til at bevilge det Forlangte. — Mod Udvalgets Forslag angaaende den Sum, der er foreslaaet bevilget til den kongelige Fødselsstiftelse, har jeg for mit Bedkommende Intet at erindre. — Hvad angaaer Forslaget om at udslutte Bevillingen til Kjøbenhavns Borgervæbning, da maa jeg paa det Bestemteste fra Raade Thinget at gaae ind derpaa. Det er Noget, jeg ikke veed er skeet tidligere, at Thinget udenvidere har slettet en Bevilling til en efter Lovgivningen bestaaende Institution, uden hvilken Bevilling denne ikke kunde opretholdes. Dette angaaer Sagens formelle Side. Jeg kan ikke indsee, at det gaaer an paa denne Maade at ville, hvad det erede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) kaldte at „støtte“ Regjeringen, jeg vilde kalde det at modarbejde den saa kraftig, som det staaer i Rigsdagens Magt. Dette kan jeg paa ingen Maade gaae ind paa, selv om Realiteten maatte tale for, at det kunde lade sig gjøre, hvad jeg heller ikke kan indvomme. Det er givet, at Hensigten med Borgervæbningen, som den nu bestaaer, er dobbelt, nemlig deels at den skal tjene til yderligere Styrke for Armeen, og deels at den skal tjene som extraordinair Reserve for Politistyrken i Hovedstaden. I ingen af disse Henseender kan jeg tænke mig, at Borgervæbningen kan afflaffes, uden at der maa bringes et eller andet Surrogat tilveie for den. At Sagen ikke er fremmet saa hurtig, som det tidligere var ventet, og man maaskee kunde vente, troer jeg ligger ganske naturligt i Forholdene. Sagen har jo,